

شرایط بهرهمندی از هدایت قرآن

بهرهمندی بهینه از انواع هدایت‌های کتاب‌های آسمانی در گرو داشتن شرایط خاصی است که برخی از آنها را یادآور می‌شویم..

بهرهمندی بهینه از انواع هدایت‌های کتاب‌های آسمانی در گرو داشتن شرایط خاصی است که برخی از آنها را یادآور می‌شویم:

برخورداری از فطرت سالم توحیدی

هدف وحی آسمانی، بالندگی فطرت و شکوفاسازی آن است؛ و یشیروا لهم دفائن العقول. (۱) دارندگان فطرت سالم از آن بهرهمند و با شنیدن صدای توحیدی اش اشک شوق می‌ریزند و تبهکاران فطرت برگشته از آن نوای الهی محروم و به همان فرآوردهای مادی مغروفند و به جای اشتیاق به نور علم خدایی، در حجاب علم بشری مستان و خرامان به سر می‌برند و خفتگانی اند که فقط با مرگ بیدار می‌شوند؛ و الناس نیام فیذا ماتوا انتبهوا. (۲)

سبب افسردگی شمع فروزان فطرت گناه است که در دل را می‌بندد. پس نه راهی برای بیرون رفتن تباھی است و نه جایی برای ورود فروغ الهی؛ افلا يتبدرون القرآن أَمْ عَلَى قُلُوبِ أَقْفَالِهَا. (۳) دارندگان فطرت سالم در پیشگاه وحی شادمانند؛ و الذين اتیناهم الكتاب يفرحون بما أُنزِلَ إِلَيْكُم. (۴) در مقابل، آنان که تبهکارانه شعاع فطرت را خاموش کردن، به همان دانش محدود بشری خرسندند؛ فلما جائئهم رس‌لهم بالبیتات فرحاً بما عندهم من العلم و حاق بهم ما كانوا به يستهزءون. (۵)

کسانی که در پرتو تزکیه نفس به فلاح رسیده‌اند، به فرمان، إذا قرء القرآن فاستمعوا له و أَنْصَتوا (۶)، هشیارانه گوش فرا می‌دهند و آنان که با پنهان کردن نفس در گور آرمان، گرفتار خبیه و خسارت شده‌اند، به مصدق و إِنَّا كُلَّمَا دعوْتُهُمْ لِتغْفِرَ لَهُمْ جعلوا أصابعهم فی اذانهم و استغشوا ثيابهم و أَصْرُوا و استکبروا استکباراً، (۷) به کلام الهی گوش نمی‌دهند و فقط صوت نفس مسول یا امّار به زشتی را می‌شنوند که آشکارترین مصداق انکارالاصوات است و اصفاء و انصات آنان از محدوده صدای ای برآمده از هوا و صوت صاعد از هوس بیرون نخواهد بود و این جمود، محصول اتخاذ خداگونه هواست؛ افرأيت من اتخذ الله هواه. (۸)

پناهنده شدن به حريم امن

برای بهره‌برداری صحیح از قرآن کریم، نه تنها پرهیز از گناهان بایسته است، بلکه همزمان با تلاوت آمیخته با تدبیر، باید از هجوم غافلگیرانه شیطان که همواره در کمین راهیان صراط مستقیم است؛ لَأَعْدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكُ الْمُسْتَقِيمِ (۹) آگاه و هوشیار بود و به خدای سبحان پناه برد؛ فإذا قرأتَ القرآن فاستعدْ بالله من الشيطان الرجيم. (۱۰)

برای راهیان راه خدا استعاده از شیطان لازم و برای واصلان قرب الهی استعاده از خدا به خدا واجب است که شیطان را در قلمرو مخلصین راهی نیست. چون اهربیمن همانند فرشته به تجرد عقلی راه ندارد و جز تجرد وهم و خیال، طرفی نمی‌بندد. پس توان وسوسه منطقه تجرد عقلی را ندارد و خطری برای دارندگان خلوص محض نیست، مگر خطر احتراق به جلال حق که چاره‌ای جز التجا به جمال او نیست؛ و آن‌که منکر می‌شود. (۱۱) گفتني است: توحید ناب برای هر موحدی دژ محکمی است که دژبان آن خدای قادر است؛ و کلمة لا إِلَهَ إِلَّا الله حصني و هر متحصّتی که در حصن حصین الهی وارد شود، از گزند دسیسه و آسیب وسوسه در امان خواهد بود.

برخورداری از تقوای جامع

تقوای فطري و عملي، شرط بایسته بهره‌مندي از هدایت قرآن کریم است. زیرا انسان، دشمني سرسخت چون ابلیس دارد؛ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌ مُّبِين. (۱۲) شیطان دشمني است که انسان‌ها را می‌بیند و آنها را می‌باید و از جایی که گمان نمی‌برند، به آنان حمله می‌کند، ولی انسان‌هایی که در معرض وسوسه و آسیب شیاطین هستند، ابلیس وجود او را نمی‌بینند؛ إِنَّهُ يَرِيكُمْ هُوَ و قبیله من حيث لا ترونهم. (۱۳) در این صورت هیچ پناهگاهی جز استعاده به ذات اقدس الهی نیست؛ و إِمَّا يَنْزَغَنَّكُمْ مِّنَ الشَّيْطَانِ نَزَغٌ فاستعدْ بالله من الشیطان الرجیم (۱۴) خدای سبحان این پناهگاه محکم را به رهروان راه قرآن شناسانده است؛ فإذا قرأتَ القرآن فاستعدْ بالله من الشیطان الرجیم (۱۵) و تنها اوست که می‌تواند انسانها را از گزند شیاطین نگهدارد. زیرا خداوند، شیطان و جنودش را می‌بیند، ولی آنها خدا را بر اثر خودبینی نمی‌بینند؛ و هو القاهر فوق عباده و يرسل عليکم حفظة. (۱۶)

انسان در پناه ایمان و عمل صالح به آن حفاظ الهی دست می‌باید و از انحراف و اعوجاج و پیروی از وسوسه‌های شیطانی ایمن می‌ماند.

پاکی دل

خدای سبحان راه دستیابی به مراحل والای قرآن را طهارت دل می‌داند؛ إِنَّهُ لِقُرْءَانَ كَرِيمَ * فِي كِتَابٍ مَكْتُونٍ * لَإِيمَانِهِ إِلَّا المُطْهَرُون. (۱۷) مرجع ضمیر در «لا یمسه» اگر کتاب مکنون باشد، مراد از ۱۷۱ مس» همان مساس عقلی و قلبی و مراد از طهارت، پاکی باطن است که به گواهی آیه شریفه إِنَّمَا يَرِيدُ اللَّهُ لِيَذْهَبَ عَنْكُمُ الرِّجَسُ أَهْلُ الْبَيْتِ وَ يَطْهِرُكُمْ تَطْهِيرًا (۱۸)، پاکدلاانی که به نحو کمال و

تمام با کتاب مکنون در ارتباطاند، اهل بیت عصمت و طهارت(علیهم السلام) هستند.
رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم و امامان(علیهم السلام) در همه مراحل قرآن حضور و ظهور دارند و میان آنان و همه مراحل قرآن هماهنگی بلکه یگانگی است؛ چنان‌که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: «#171؛ اتی تارک فیکم الشقليين... کتاب الله و عترتی أهل بيتي... لن یفترقا...». (19) امیرمؤمنان (علیه السلام) فرمود: «#171؛ و جعلنا مع القرآن و جعل القرآن معنا، لا نفارقه ولا یفارقنا». (20)

- 1 - نهج البلاغة، خطبه ۱.
- 2 - بحارالأنوار، ج ۴، ص ۴۳.
- 3 - سوره محمد صلی الله علیه و آله و سلم، آیه ۲۴.
- 4 - سوره رعد، آیه ۳۶.
- 5 - سوره غافر، آیه ۸۳.
- 6 - سوره اعراف، آیه ۲۰۴.
- 7 - سوره نوح، آیه ۷.
- 8 - سوره جاثیه، آیه ۲۳.
- 9 - سوره اعراف، آیه ۱۶.
- 10 - سوره نحل، آیه ۹۸.
- 11 - کافی، ج ۳، ص ۳۲۴.
- 12 - سوره یس، آیه ۶۰.
- 13 - سوره اعراف، آیه ۲۷.
- 14 - سوره فصلت، آیه ۳۶.
- 15 - سوره نحل، آیه ۹۸.
- 16 - سوره انعام، آیه ۶۱.
- 17 - سوره واقعه، آیات ۷۹ - ۷۷.
- 18 - سوره احزاب، آیه ۳۳.
- 19 - بحارالأنوار، ج ۲، ص ۱۰۰.
- 20 - کافی، ج ۱، ص ۱۹۱.

هدایت در قرآن، ص 203-207